

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: هیلاری گودفرد
برگردان: سینا بهزادی
فرستنده: عثمان حیدری
۲۶ نومبر ۲۰۲۳

از چیلی تا هندوراس؛ دولت های مترقی در سراسر امریکای لاتین اسرائیل را محکوم می کنند

تظاهرات مردم چیلی در ۱۹ مه ۲۰۲۳ در مقابل سفارت اسرائیل در سانتیاگو. (پابلو ورا / خبرگزاری فرانسه)

از چیلی تا هندوراس، دولت های امریکای لاتین در حال فراخواندن سفرای خود، قطع روابط دیپلماتیک و محکومیت آشکار اسرائیل – کشوری با سابقه حمایت از دیکتاتوری ها در سراسر منطقه – به دلیل جنایات علیه بشریت در غزه هستند

در حالی که ایالات متحده و متحدان اروپایی آن همچنان به حمایت بی قید و شرط از کارزار مجازات جمعی و پاکسازی قومی اسرائیل در غزه ادامه می دهند، چپ امریکای لاتین به چراغی برای رهبری اخلاقی و دیپلماتیک در بحران جاری تبدیل شده است.

از برازیل تا هندوراس، دولت های مترقی منتخب در امریکای جنوبی و مرکزی برای دفاع از جان فلسطینی ها بسیج می شوند. شجاعت و صراحت آنها منبع امید در یک چشم انداز ژئوپلیتیکی تیره و تاریک است.

در ۱۸ اکتوبر، در حالی که اسرائیل مسؤلیت بمباران بیمارستان الاهلی غزه را انکار کرد، برازیل قطعنامه محافظه کارانه ای را در شورای امنیت سازمان ملل متحد ارائه کرد که در آن خواستار «وقفه های بشردوستانه» در بمباران ها می شد. به گفته وزارت خارجه برازیل، پیش نویس قطعنامه محکومیت حمله قهرآمیز حماس به غیرنظامیان همراه با

درخواست برای خویشتن‌داری اسرائیل، منعکس‌کننده ضرورت اخلاقی تأمین برق، آب، سوخت، غذا و تجهیزات پزشکی برای غیرنظامیان غزه بوده و می‌توانست از مردم در برابر کوچ اجباری در زمانی که شرایط حاکم، جابه‌جایی ایمن و مطمئن را تضمین نمی‌کند، محافظت کند.» ایالات متحده این قطعنامه را وتو کرد. وزارت خارجه برازیل این طور واکنش نشان داد: «متأسفانه، بسیار متأسفانه، سکوت و انفعال حاکم شد.»

قطعنامه شکست خورده سازمان ملل متحد معتدل بود و محکومیت حملات حماس به غیرنظامیان را با درخواست برای خویشتن‌داری اسرائیل همراه کرده بود. اما در ۲۵ اکتوبر، رئیس‌جمهور برازیل، لونیاز اینگناسیو "لولا" داسیلوا صریح بود. وی با تکرار درخواست برای آتش بس گفت: «آنچه در حال وقوع است جنگ نیست، یک نسل‌کشی است.»

به نظر می‌رسد اسرائیل با ممانعت از خروج سی و چهار برزیلی از غزه از طریق گذرگاه مرزی رفح به مصر، موضع برازیل را تلافی کرد. در ۸ نومبر، سفیر اسرائیل در بازدید از کنگره برزیل، دولت لولا را سرزنش کرد، سیاستمداران راست افراطی از جمله رئیس‌جمهور سابق ژایر بولسونارو در یک جلسه خصوصی از وی استقبال کردند.

با شکست تلاش‌های چندجانبه، دولت‌های امریکای لاتین به اقدامات دیپلماتیک جداگانه روی آوردند. در ۳۱ اکتوبر، دولت بولیوی، به رهبری رئیس‌جمهور لوئیس آرس از حزب جنبش برای سوسیالیسم (MAS) روابط دیپلماتیک خود را با اسرائیل به دلیل "جنایت علیه بشریت و علیه مردم فلسطین" قطع کرد. اسرائیل از سال ۲۰۰۹ در این کشور سفیر دائمی نداشته است. در آن زمان اوو مورالس، رئیس‌جمهور MAS، در پاسخ به حمله اسرائیل به غزه موسوم به "عملیات سرب‌گداخته" که منجر به کشته شدن بیش از هزار فلسطینی شد، روابط خود را با این کشور قطع کرد. روابط در سال ۲۰۲۰ بعد از کودتای راست افراطی جنین‌انیز احیاء شد.

به گفته ماریا نلا پرادا، وزیر امور خارجه موقت، بولیوی خواستار پایان دادن به حملات در نوار غزه که باعث کشته شدن هزاران غیرنظامی و آوارگی اجباری فلسطینی‌ها شده، و همچنین پایان دادن به محاصره‌ای که دسترسی به غذا، آب و سایر کالاهای ضروری را مختل و قوانین بین‌المللی و حقوق بشردوستانه بین‌المللی در مورد رفتار با غیرنظامیان در درگیری‌های مسلحانه را نقض می‌کند، شده است. پرادا همچنین از ارسال هفتاد و سه تن کمک‌های پزشکی و غذایی به غزه خبر داد.

عصر همان روز، گابریل بوریچ، رئیس‌جمهور چیلی، سفیر خود در اسرائیل را فراخواند. چیلی که میزبان بزرگترین دیاسپورای فلسطینی خارج از خاورمیانه است، پیش از این اعلام کرده بود که قصد دارد در دسامبر ۲۰۲۲ سفارت خود را در سرزمین‌های اشغالی باز کند. وزارت امور خارجه این کشور با تکرار درخواست برای آتش بس اعلام کرد: مجازات دسته‌جمعی غیرنظامیان فلسطینی در غزه - ناقض هنجارهای اساسی حقوق بین‌الملل است.

دقایقی بعد، کلمبیا نیز سفیر خود را از اسرائیل فراخواند. رئیس‌جمهور گوستاوو پترو، چریک چپ سابق که مذاکرات صلح با گروه‌های مسلح کلمبیائی را محور ریاست‌جمهوری خود قرار داده است، منتقد اولیه و صریح اسرائیل، صدای صلح و خواستار مذاکره و تشکیل کشور فلسطین بوده است. پیش از این، در ۱۶ اکتوبر، اسرائیل به محکومیت شدید پترو در مورد مباران غزه با تعلیق صادرات نظامی به کلمبیا، که زمانی شریک تجاری کلیدی آن بود، پاسخ داده بود.

ابتکار دیپلماتیک از امریکای جنوبی جرقه‌ای برانگیخت، به طوری که دولت‌های اردن و بحرین به سرعت از این اقدام پیروی کردند و سفرای خود را در اولین روزهای نومبر از اسرائیل فراخواندند. در ۳ نومبر، دولت هندوراس به رهبری رئیس‌جمهور شیومارا کاسترو، همین کار را انجام داد و به «وضعیت انسانی جدی که جمعیت غیرنظامی در نوار غزه در حال تحمل آن است» اشاره کرد.

از آن زمان، دولت های افریقای جنوبی، ترکیه و چاد نیز دیپلمات های ارشد خود را از اسرائیل فراخوانده اند. در ۹ نومبر، پترو یک گام فراتر رفت و اعلام کرد کلمبیا از ادعای الجزایر علیه نتانیاها مبنی بر انجام جنایات جنگی در غزه، در دادگاه کیفری بین المللی حمایت می کند.

سایر دولت های مترقی در منطقه اقدامات معتدل تری انجام داده اند. در ۷ نومبر، اولین محموله کمک های بشردوستانه از ارجنتاین وارد مصر شد. این کشور ۲۱ شهروند در میان گروگان های حماس دارد. بر اساس گزارش ها، حماس دو گروگان از مکسیکو را نیز در اختیار دارد، کشوری که رئیس جمهور آندرس مانوئل لویز اوبرادور با پافشاری بر بی طرفی و محدود کردن اظهاراتش به درخواست برای آتش بس، از همکاران جنوبی خود فاصله گرفته است.

چپ امریکای لاتین سابقه طولانی در همبستگی با فلسطین دارد. کوبای انقلابی در سال ۱۹۷۳ روابط خود را با اسرائیل قطع کرد و جنبش های آزادی بخش ملی مانند ساندینیست های نیکاراگوه با سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) رابطه برقرار کردند، دولت ریگان از این روابط برای طرح ادعاهای خارق العاده توطئه تروریستی فراملی در جریان ضدانقلاب مورد حمایت ایالات متحده در امریکای مرکزی در دهه ۱۹۸۰ استفاده کرد.

در حالی که راست ایالات متحده همچنان به ساختن افسانه های تخیلی حضور شبه نظامیان فلسطینی در مرزهای امریکای لاتین ادامه می دهد، ردپای خونین سیاست اسرائیل در منطقه بسیار واقعی است. در طول جنگ سرد، این کشور متحد مهمی برای دیکتاتورهای امریکای لاتین بود و برای عملیات سرکوبگرانه دولت ها، تسلیحات، آموزش و بودجه فراهم می کرد. در این عملیات ده ها هزار نفر ناپدید و صدها هزار نفر در سراسر نیمکره کشته شدند.

گیب لوین-دریزین در NACLA می نویسد: «اسرائیل اغلب به عنوان نماینده ای برای منافع امنیتی ایالات متحده در منطقه دیده می شود، زمانی که رژیم های سرکوبگر بیش از حد افراطی شده و ایالات متحده نمی توانست از آن ها حمایت کند، اسرائیل با حمایت دیپلماتیک و نظامی وارد عمل می شد. لوین-دریزین نقل می کند، اسرائیل پس از ممنوعیت فروش سلاح به دیکتاتورهای پینوچیت در سال ۱۹۷۶ توسط کنگره امریکا به بزرگترین توزیع کننده سلاح در چلی تبدیل شد و به واشنگتن در دور زدن ممنوعیت کنگره برای حمایت از کنتراها در نیکاراگوه، از جمله با مسلح کردن آنها به سلاح های مصادره شده از سازمان آزادی بخش فلسطین در لبنان، کمک کرد. اسرائیل بین سال های ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۳ بیش از یک میلیارد دلار تسلیحات به حکومت نظامی ارجنتاین ارسال کرد، و نیز طرح اولیه کارزار نسل کشی مشهور به زمین سوخته علیه بومیان گواتمالا را در همان دوره با حمایت ایالات متحده فراهم کرد.

با پایان یافتن جنگ سرد، شرکت های امنیتی و پیمانکاران خصوصی اسرائیلی از آموزش گروه های شبه نظامی کلمبیایی که در جنگ به اصطلاح ایالات متحده علیه مواد مخدر گسترش می یافتند، سود به دست آوردند. در دوران اخیر، دولت اسرائیل به حمایت از رژیم های مرتجع در منطقه ادامه داده و با فروش جاسوس افزار مهاجم پگاسوس، به عنوان مثال به دولت های مانند دولت نایب بوکله در السالوادور؛ به آن ها کمک می کند تا روزنامه نگاران، مدافعان حقوق بشر و فعالان مخالف را هدف قرار دهند.

امروزه، چپ امریکای لاتین در رهبری جریان رو به افزایش جهانی انزوای اسرائیل که از سوی ایالات متحده حمایت می شود، کمک کرده است. هر روز با افزایش تعداد قربانیان در غزه، سرسختی ایالات متحده و متحدانش بیشتر نفرت انگیز می شود. نمونه ارائه شده توسط فعالان پیشرو امریکای لاتین تفاوتی امیدوارکننده، هر چند محدود، به واکنشی ستندرد به جنایات در هر جا را نشان می دهد و به یاد ما می آورد که جهانی دیگر ممکن است.

منبع ژاکوبین؛